

[Gunner Baunsgaard.]

grad baseret på kommunernes meget aktive medvirken.

Trafikproblemerne er bl. a. et område, som vil spille en meget, meget væsentlig rolle i lokaliseringspolitikken. Egnsudviklingsproblemerne spiller stærkt ind i lokaliseringsrådgvivningen, og turisme, der tidligere var noget, der skulle trækkes til København, vil også fremover skulle trækkes ud til yderpunkterne i landet, hvor sommerhusplanlægning også vil komme til at spille en kolossal rolle. Men også dette kommer jo med i det lovforslag, vi behandler her.

Nedsættelse af yderligere udvalg til at undersøge den skæve fordeling af goderne mener vi ikke er påkrævet, men vi vil i udvalget gerne være med til at drøfte de to forslag i sammenhæng, og vi er enige i, at der er problemer, der trænger til drøftelse, f. eks. om amtsrådene skal have større muligheder for at gå ind i planlægningen af, hvor virksomheder f. eks. placeres bedst med hensyntagen til industriens forskelligartethed og tillige med hensyntagen til forholdet mellem arbejdsplads og bolig. Der kan også være tale om gymnasieplacering m. v. Men hvis man f. eks. henviser til, hvad man efter svenske oplysninger har fået ud af deres lokaliseringsrådgvivning, har den f. eks. kun givet gevinst i et enkelt tilfælde af over 200 muligheder i det opsøgende arbejde.

Som sagt er vi meget villige til at drøfte forslagene i sammenhæng, og vi vil fra det radikale venstre gerne deltage i et udvalgsarbejde om de problemer, der er rejst.

Gert Petersen: Jeg husker, at jeg for mange år siden — det var ganske kort tid efter krigen — var til et foredrag på universitetet, som man havde haft den næsvished at give titlen „Planøkonomi eller frihed“. Nu er det ganske vist ikke planøkonomi, men fysisk planlægning, vi drøfter her, og jeg tror, at alle i dag — det var ikke rigtig tilfældet dengang — erkender, at uden en planlægning af landet, uden en planlægning af landets udvikling, af det fysiske miljø, er frihed umulig. Og det vil igen sige, at man er nødt til at acceptere visse begrænsninger i friheden, for at vi alle kan få de størst mulige udfoldelsesmuligheder.

Planlægning og frihed er jo ikke nogen modsætning; begge dele er nødvendige for

hinanden i et samfund som vores, i et moderne samfund, i et kompliceret samfund med det pres både fra befolkning og fra aktiviteter af forskellig art, som hele tiden gør sig gældende. Det er muligt, at der er nogle, for hvem bekendelsen til planlægningsprincippet er lidt mere platonisk end andres. Jeg synes ofte, man er ude for, når vi drøfter lovgivning af denne karakter, at efter at vi har fået erklæringen til de store principper og det kommer til realiteterne, kan der ofte være en holdning, som går ud på, at man vil trække tænderne ud på det, som skulle konstituere planlægningen.

Jeg synes også, jeg har hørt lidt i den retning i dag; jeg tror, det var den konservative ordfører, som ville have langt, langt mere decentralisering ind i det, og som var kritisk over for nogle punkter i lovforslaget, som efter min mening er absolut nødvendige.

Naturligvis er det rigtigt, at det er vanskeligt at forene centraludspil med decentralisering — og vi skal have begge dele. Og det er vanskeligt at forene en styring med et bredest muligt folkeligt initiativ og en bredest mulig folkelig indflydelse. Men det er nødvendigt, begge dele er nødvendige i sammenhængen; hvis det hele overlades til en spontan udvikling i de enkelte regioner, ja, så kan man få en situation, hvor de enkelte regioner udvikler sig forskelligt i forhold til hinanden, sådan at man får endnu større forvriddinger inden for landets grænser, end man tidligere havde. Det var vel egentlig ikke meningen. Man er altså også nødt til at have en samling af regionernes virksomhed, en koordinering af deres planlægning, og man er altså nødt til ligesom at mødes på midten med udspil, som både starter nedefra og ovenfra.

Jeg synes ærlig talt, at der med det forslag, som her er lagt på bordet, når det drejer sig om selve regionplanlægningen, er gjort et ganske alvorligt forsøg på at løse det pågældende problem.

Jeg har mærket mig, at så vidt jeg kan overskue det ud fra lovforslaget, gennemløber regionplanen i sin tilblivelsesproces hele 9 stadier, før den er blevet en realitet. Det starter med, at kommunalbestyrelserne fremlægger deres oplæg for amtsrådet. Derefter — og så kommer anden fase — retter amtsrådet forespørgsler tilbage til kommu-